

ærede Justitsminister jo har stillet sig overordentlig velvillig til disse Forbedringer og straks uden Tøven er gaaet ind paa dem.

Tilbage bliver saa kun Ændringsforslag Nr. 16, hvor det forekommer mig, at det vil være overordentlig heldigt, hvis dette Ting her vil følge Udvalgets Mindretal. Som det vil ses, har Udvalgets Mindretal for saa vidt accepteret Regeringsforslaget, som det i Modsætning til Kommissionsforslaget gaar ind paa, at der kan ydes Statstilskud og Tilskud til Opførelse og Montering ogsaa af andre Tuberkuløsehospitaler end kommunale. Naar Kommissionen saa bestemt begrænsede Tilskuddet baade til Driften og til Anlæget af Hospitaler til kommunale Hospitaler, var det jo ikke, fordi man miskendte, at det private Initiativ muligvis ogsaa her kunde komme til at gøre sig gældende, men fordi man saa kraftigt som vel muligt vilde kalde Kommunerne frem til denne Virksomhed, som man mente særlig egnede sig for dem. Derfor vilde man befri Kommunerne for Konkurrence og give dem Udsigt til en saa klækkelig Støtte som muligt. Mindretallet er nu for saa vidt gaaet ind paa Regeringsforslaget, som vi ere gaaede med til ogsaa at yde Tilskud til private Tuberkuløsehospitaler, saavel Tilskud til Patienter paa saadanne som Tilskud til Opførelse og Montering af dem; men vi have ikke kunnet gaa helt bort fra den Tanke, som indeholdtes i Kommissionsforslaget, og som gik ud paa dette, særlig at kalde *Kommunerne* frem til Løsning af denne Opgave. Derfor have vi ment det rigtigt, at vi særlig for Kommunerens Vedkommende nævne visse Beløb, som Kommunerne, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, ville kunne gøre Regning paa. Det er naturligvis ikke absolut obligatorisk. Der staar: „kan Staten indenfor de ovenfor fastsatte Grænser yde et Tilskud“. Det er jo nødvendigt, man kan ikke ved en Lov nogen Sinde forpligte Staten til absolut at yde Tilskud; det maa blandt andet være en Betingelse, at det af Justitsministeriets Undersøgelse af Forholdene fremgaar, at Hospitalet tilfredsstiller de Hensyn, der skulle tilfredsstilles. Det er jo altid noget, som maa iagttages, og derfor kan man heller ikke gaa videre end til at sætte et „kan“. Men idet vi fastsætte dette, maa det anses for givet, at de samlede Bevilgelsesmyndigheder i Fremtiden ville give saadanne kommunale Tuberkuløsehospitaler, som i øvrigt tilfredsstille de Fordrin-

ger, som med Billighed maa stilles til saadanne Institutioner, et saadant Tilskud, saa at de kunne gøre Regning paa at faa dette Tilskud af 1,250 Kr. pr. Seng til Opførelse og Udvidelse af Hospitaler. Som sagt, vi have villet foreslaa dette, fordi vi mene, at det er af yderste Vigtighed, at man faar Kommunerne med, fordi vi tvivle paa at faa dem med i tilstrækkeligt Omfang, hvis man ikke stiller dem i Udsigt, at de kunne faa et Tilskud som dette. Det kan være meget godt, at der f. Eks. fra St. Josef Søstrenes Side og andre, hvorom jeg har hørt Tale, at de have hatt saadanne Planer, muligvis vil blive oprettet Tuberkuløsehospitaler, hvor disse stakkels Patienter indlægges, som i deres Hjem ofte ere til Byrde for dem selv og deres Omgivelser og frembyde en stadig Smittekilde for dem, de leve sammen med. Det er ikke tilstrækkeligt, at man ved privat Initiativ muligvis faar 2—3—4 Anstalter, hvorhen de sværere Tilfælde af tuberkuløse maa transporteres paa lange Afstande, langt bort fra deres Slægt og Venner. Vi have netop anset det for rigtigt, at Loven saa vidt muligt stiler hen paa dette, at vi ved Amtssygehuse og ved Købstadsygehuse kunne faa saadanne Afdelinger, særlig bestemte for tuberkuløse, for at de syge lettere kunne søge dertil; og man faar dem snarere til at lade sig indlægge, naar Hospitalet ligger paa et Sted, de kende, i Nærheden af deres Hjem, saa at de syge stadig kunne staa i en vis Forbindelse med deres Slægt, Venner og Familie. Dette tror jeg er et Hensyn, som er overordentlig vigtigt, for at man kan faa Folk til at lade sig indlægge paa Hospitalerne. Det er det, som skal være Maalet, at man paa enhver Maade skal søge at bringe Folk til at overvinde de Betæneligheder, som naturligvis indtil videre stille sig i Vejen for at lade sig indlægge paa et Sygehus, navnlig naar man har Familie, og det er netop med dette Formaal for Øje, at vi have ønsket at fremkalde saadanne Sygehuse og Sygehusafdelinger rundt om i Amts- og Købstadkommunerne, og muligvis ogsaa i enkelte større Sognekommuner. Jeg tror derfor, at dette Ændringsforslag vil være ganske overordentlig hensigtsmæssigt, og jeg anbefaler det paa bedste Maade til Vedtagelse.

Hammerich: Naar jeg med det øvrige Udvalg har sluttet mig til Forslaget om at forøge Statsbidraget til de syge fra Halvdelen til Trefjerdedele, saa er det ikke,